

Voorwerp

Nietigverklaring van artikel 29, leden 1 en 2, en artikel 36, lid 3, van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 32, blz. 13)

Dictum

- 1) De artikelen 29, leden 1 en 2, en 36, lid 3, van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, worden nietig verklaard.
- 2) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.
- 3) De Franse Republiek en de Commissie van de Europese Gemeenschappen dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 108 van 6.5.2006.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 mei 2008 — Eurohypo AG/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-304/06) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 7, lid 1, sub b — Woordmerk EUROHYPO — Absolute weigeringsgrond — Merk zonder onderscheidend vermogen)

(2008/C 158/05)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Eurohypo AG (vertegenwoordigers: C. Rohnke en M. Kloth, Rechtsanwältin)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (vertegenwoordigers: G. Schneider en J. Weberndörfer, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 3 mei 2006, Eurohypo AG/BHIM (T-439/04), waarbij het Gerecht heeft verworpen het beroep tot vernietiging van de weigering om het woordmerk „EUROHYPO” in te schrijven als merk voor diensten van klasse 36 — Onderscheidend vermogen van een merk dat uitsluitend bestaat uit

tekens of indicaties die kunnen dienen tot aanduiding van de kenmerken van een dienst

Dictum

1) Het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 3 mei 2006, Eurohypo/BHIM (EUROHYPO) (T-439/04), wordt vernietigd voor zover het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft geoordeeld dat de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 3288/94 van de Raad van 22 december 1994, niet had geschonden door bij beslissing van 6 augustus 2004 (zaak R 829/2002-4) inschrijving te weigeren van de woordcombinatie EUROHYPO als gemeenschapsmerk voor de diensten van klasse 36 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken, zoals herzien en gewijzigd, die zijn omschreven als volgt: „[f]inanciële zaken; monetaire zaken; makelaardij in onroerende goederen; financiële diensten; financieringen [...]”.

2) Het beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 6 augustus 2004 (zaak R 829/2002-4), wordt verworpen.

3) Eurohypo AG wordt verwezen in de kosten van beide instanties.

(¹) PB C 224 van 16.9.2006.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 8 mei 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Vestre Landsret — Denemarken) — Danske Svineproducenter/Justitsministeriet

(Zaak C-491/06) (¹)

(Richtlijn 91/628/EEG — Bescherming van dieren tijdens vervoer — Omzetting — Beoordelingsmarge — Als huisdieren gehouden varkens — Reistijd van langer dan acht uur — Minimumhoogte van elk niveau van voertuig — Beladingsdichtheid)

(2008/C 158/06)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret — Denemarken

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Danske Svineproducenter

Verwerende partij: Justitsministeriet

In tegenwoordigheid van: Den Europæiske Dyre- og Kødhandelsunion (UECBV)

Voorwerp

Verzoek om prejudiciële beslissing — Vestre Landsret — Uitlegging van de punten 2, sub b, 47, D, en 48, nr. 3, derde streepje, van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG (PB L 340, blz. 17), zoals gewijzigd bij richtlijn 95/29/EG van de Raad van 29 juni 1995 (PB L 148, blz. 52) — Minimum inwendige hoogte en beladingsdichtheid per verdieping bij voertuigen die varkens vervoeren, ingeval de reistijd meer dan acht uur bedraagt

Dictum

- 1) Een nationale regeling als die in het hoofdgeding, met minima voor de hoogte van de dierenafdelingen, om de vervoerders nauwkeurigere normen te geven dan die van richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 95/29/EG van de Raad van 29 juni 1995, kan binnen de bij artikel 249 EG aan de lidstaten verleende beoordelingsmarge vallen, mits deze regeling, die de door deze richtlijn, zoals gewijzigd, beoogde bescherming van de dieren tijdens het vervoer in acht neemt, niet in strijd met het evenredigheidsbeginsel in de weg staat aan de verwezenlijking van de eveneens door deze richtlijn, zoals gewijzigd, beoogde opheffing van de technische belemmeringen voor het handelsverkeer in levende dieren en goede werking van de marktordeningen. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of die regeling deze beginselen in acht neemt.
- 2) Hoofdstuk VI, punt 47, titel D, van de bijlage bij richtlijn 91/628, zoals gewijzigd bij richtlijn 95/29, moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat een nationale regeling mag vaststellen, die bij vervoer van langer dan acht uur voor varkens van 100 kg een grondoppervlakte van ten minste 0,50 m² per dier voorschrijft.

(¹) PB C 326 van 30.12.2006.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 8 mei 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Ingeniebüro Michael Weiss und Partner GbR/Industrie- und Handelskammer Berlin

(Zaak C-14/07) (¹)

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 1348/2000 — Betekening en kennisgeving van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken — Niet-vertaalde bijlagen bij akte — Gevolgen)

(2008/C 158/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ingeniebüro Michael Weiss und Partner GbR

Verwerende partij: Industrie- und Handelskammer Berlin

In tegenwoordigheid van: Nicholas Grimshaw & Partners Ltd

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (PB L 160, blz. 37) — Weigering tot inontvangstneming van een verzoekschrift dat in een andere lidstaat is betekend en in de taal van deze aangezochte lidstaat is opgesteld, op grond dat de bijlagen bij het verzoekschrift slechts in de taal van de lidstaat van herkomst beschikbaar zijn, zijnde de taal die de partijen in een door hen gesloten overeenkomst hebben aangeduid als de correspondentietaal

Dictum

- 1) Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, dient aldus te worden uitgelegd dat degene voor wie een kennis te brengen of te betekenen gedingleidend stuk bestemd is, niet mag weigeren dit stuk in ontvangst te nemen voor zover dit hem in staat stelt, in het kader van een gerechtelijke procedure in de lidstaat van verzending zijn rechten geldend te maken, wanneer bij dit stuk bijlagen met bewijsstukken zijn gevoegd die niet zijn gesteld in de taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending die de geadresseerde begrijpt, maar die enkel een bewijsfunctie hebben en niet onontbeerlijk zijn om het voorwerp en de grond van de vordering te begrijpen.